

udsendte Tjenestemænd i Udlandet og for Tjenestemændene her i Ministeriet. Det er der altsaa ikke nogen Grund til at tale videre om ved denne Lejlighed. Tilbage bliver da deres Opholdspenge, og de er, som jeg før bemærkede, større end mangfoldige maaske vil finde det nødvendigt. Jeg har ogsaa gjort den samme Opfattelse gældende overfor den højtærede Udenrigsminister i Kommissionen, at det forekommer mig, at disse Opholdspenge er for store. Den højtærede Minister har derefter anført, at Danmark, selv om vi vedtager dette Forslag, alligevel er et af de Lande, som lønner sine udsendte Tjenestemænd lavest, og det sidste kan jeg jo ikke benægte. Men selv om vi ikke hører til dem, der lønner vore udsendte Gesandter og Konsuler med de højeste Lønninger, er det alligevel meget store Poster, det her drejer sig om, og den højtærede Minister maa jo kunne forstaa, at jævne Arbejdere og jævne Husmænd og Gaardmænd kan finde det noget urimeligt, at der skal ydes saa store Opholdspenge til disse udsendte Tjenestemænd. Det hænger selvfølgelig sammen med, at ogsaa de store Lande udsender Tjenestemænd, og at de lønner dem endnu meget højere, end vi lønner vore, og at hele den diplomatiske Verden paa den Maade kommer til at føre en noget for luksuriøs Tilværelse. Det er dog maaske muligt at demokratisere dette i Fremtiden. Jeg haaber, det vil være muligt at bringe disse Poster ned, og jeg maa ogsaa fremhæve, at de Opholdspenge, her er Tale om, er fastsatte paa et Tidspunkt, da Dyrtiden var meget høj overalt i Verden, og hvor der maatte tages et billigt Hensyn dertil. Det vil da forhaabentlig være muligt at faa disse Opholdspenge sat betydeligt ned i den kommende Tid, og jeg kan tiltræde, hvad den højtærede Minister har foreslaaet, at der nedsættes et Raad, som skal regulere dette Forhold hvert Aar, saaledes at disse Opholdspenge stadig bliver fastsat efter Overenskomst mellem Udenrigsministeren og Finansudvalgene. Det er efter min Mening det rette Sted, hvor dette Spørgsmaal afgøres, saaledes som det her er foreslaaet.

Vi Socialdemokrater har i Kommissionen ønsket, at den høje Regering skulde anvise Dækning for de 3 Mill. Kr., som dette Forslag vil koste. Der er ikke anvist nogen saadan Dækning i Ministerens Forslag, hvilket naturligvis undrer mig i nogen Grad, eftersom den højtærede Statsminister har været en særlig ivrig Tilhænger

af det Princip i alle Krigsaarene. Hver Gang den tidligere Regering fremsatte et Forslag af større økonomisk Rækkevidde, stod den højtærede nuværende Statsminister frem paa denne Talerstol og erklærede, at nu maatte Regeringen ogsaa anvise Dækning for disse store Udgifter. Nu har vi rejst det selvsamme Krav her overfor den højtærede Udenrigsminister, men den højtærede Minister anviser ikke nogen Vej til Dækning. Jeg maa nu bedrøve den højtærede Udenrigsminister med, at dette Krav stadig vil blive rettet til ham, ogsaa naar dette Forslag bliver henvist til et Udvalg, idet vi ogsaa der fra vor Side vil sige til den højtærede Minister, at naar han vil have saa mange Penge, 3 Mill. Kr., til disse Øjemed, maa han virkelig ogsaa anvise en Maade, hvorpaa de kan skaffes til Veje.

I øvrigt maa jeg sige, at det Parti, jeg tilhører, vil behandle disse Forslag sagligt. Jeg tror, den højtærede Minister vil indrømme, at i Kommissionen har man fra alle Sider set bort fra partipolitiske Interesser ved Behandlingen af denne Sag, og jeg kan kun beklage, at et enkelt stort konservativt Blad i Forgaars Aftes har blandet Partipolitik ind i den netop nu, da den skal frem i Rigsdagen til endelig Løsning. Jeg føler mig overbevist om, at den højtærede Minister og det Ministerium, han tilhører, ikke staa bagved det Angreb, som blev fremsat i dette store konservative Blad, men at det er en eller anden fremadstræbende Journalist, som ogsaa ved denne Lejlighed har fundet Anledning til at sparke til det konservative Folkeparti. Jeg gaar ud fra dette, for jeg føler mig overbevist om, og det vil jeg gerne sige til den højtærede Udenrigsminister, at hvis han ikke kan holde dette Forslag udenfor Partipolitikken, saa tror jeg, det vil gaa dette Forslag meget ilde. Men kan han holde det udenfor det partipolitiske, kan jeg for mit Partis Vedkommende tilsige ham en baade saglig og velvillig Medvirken fra det socialdemokratiske Partis Side.

Fraenkel: For ikke at glemme det vil jeg straks begynde med at udtale, at naar i Betænkningen den økonomiske Side af Udenrigsministeriets Virksomhed saa stærkt pointeres, skal dermed ikke være sagt, at vi ikke anerkender, at der ogsaa er Spørgsmaal af rent politisk Natur, men i øvrigt — som det allerede er fremhævet af den ærede Ordfører for Venstre —, glider nu ligesom ogsaa i tidligere Tider —, disse to